

Understøttelse efter Tuberkuloselovene eller efter Enkeloven), og 20 har modtaget Hjælp af „de fattiges Kasse“ eller Hjælpekassen. — Af Ansøgerne har 11 været straffede, men enten drejer det sig kun om Bødestraf eller Forseelsen ligger langt tilbage i Tiden. — For 3 Personers Vedkommende har den paagældende Kommunalbestyrelse (Københavns Magistrat) positivt udtalt sig imod deres Andragende, medens der i 17 Tilfælde foreligger Erklæring fra Kommunalbestyrelsen i mere negativ Retning: at man ikke kan anbefale, eller: at man henstiller, eller lign. Udvalget har dog ikke ment i disse specielle Tilfælde at burde modsætte sig, at Indfødsret gives. Imidlertid — hedder det videre i Betænkningen — „skal det dog ikke nægtes, at der indenfor Udvalget har været ret alvorlige Betænkkeligheder ved det store og i det hele stigende Antal af Ansøgere samtidig med, at vore Nabolande synes at følge langt strengere Regler end vi, navnlig i Henseende til Garanti for, at vedkommende kan ernære sig selv“, hvilket efter Udvalgets Mening navnlig fremtræder grelt i vort Forhold til Sverige, i hvilken Henseende oplyses, at der siden 1904 er naturaliseret ca. 10 Gange saa mange Svenskere i Danmark som omvendt, nemlig henholdsvis 3,069 og 312. Folketingets Udvalgs Ordfører bemærker hertil (F. Sp. 1897), at det af de foreliggende Oplysninger fremgaar, at man ikke i Sverige og Norge stiller strengere Betingelser end vi, og „naar ikke flere Danske har opnaaet Indfødsret i Sverige end 312“ — siger Ordføeren videre — „saa er dette en Følge af, at der ikke findes nær saa mange Danske i Sverige, som der findes Svenske i Danmark: der er henved 6 Gange saa mange Svenske i Danmark, som der er Danske i Sverige.“ Overhovedet nægter Sverige ikke Danske Naturalisation, „naar der er skellig Grund til at imødekomme deres Andragende derom. I 1904 blev kun een dansk Ansøgning afslaaet, i 1905 slet ingen, i 1906 7, i 1907 ingen, i 1908 5, i 1909 4, i 1910 5, i 1911 5, i 1912 2 og i 1913 ingen. I 1913 var der 45 Danske, der fik Indfødsret i Sverige . . .“ — Om Aarsagen til det nævnte ret ejendommelige Forhold overfor vort Naboland udtales i Landstingets Udvalgs Betænkning, at „den Formodning ligger nær, at saavel den sociale Lovgivning som overhovedet Arbejdsvilkaarene er gunstigere her end i Sverige; navnlig Udsigten til Alderdomshjælp maa antages at udøve en ret betydelig Tiltrækning.“ Heroverfor bemærker Ordføreren i *Folketinget*, at af de paa Lovforslaget i Aar opførte 318 hertil indvandrede Svenske og Nordmænd er de allerfleste kommet herind, før Alderdomsunderstøttelsesloven blev givet, saa at den ikke kan have lokket dem herind; for 170 Personers Vedkommende er dette positivt oplyst, og det er overvejende sandsynligt, at det samme gælder 43 af de øvrige; kun om 105 kan det med Sikkerhed